

РЕШЕНИЕ

№ 1356

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12643** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор С. Ж. Ж., чрез представител по пълномощие адв. Я. С. от АК-Р., срещу Решение № 1063 от 22.11.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 7939/2021 г. от СРС – НО,110-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-319/29.04.2021 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора за нарушение на чл.100о, ал.2, във вр. т.5, във вр. с ал.4, във вр. с чл.100т, ал.4, във вр. ал.1, изр.1,пр. 1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 5 000 лв., на основание чл.221а, ал.2, т.1 ЗППЦК.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано. Издаденото НП в противоречие с целите на закона, тъй като не съответства на чл.12 и чл.27 от ЗАНН. Не е отчетено, че дружеството е представило информация пред КФН преди датата на издаване на НП. Не са взети предвид смекчаващите отговорността обстоятелства, които дават основание за приложението на чл.28 ЗАНН. Наложено

наказание се явява явно несправедливо. Не се претендират разноски.

Ответникът Комисия за финансов надзор чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от съда фактическа обстановка е непротиворечива между страните и се подкрепя от събраните писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя Л.И.. [фирма] е вписано като публично дружество и емитент на емисия облигации под № РГ-05-1612 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН. При извършена проверка по спазване разпоредбите на ЗППЦК е установено, че дружеството не е представило консолидиран 6-месечен финансов отчет за дейността си през първото шестмесечие на 2020 г., в законоустановения срок до 30.09.2020 г. На 13.11.2020 г. е съставен АУАН № Р-06-823 за нарушение на чл.100о, ал.2, във вр. т.5, във вр. ал.4, във вр. чл.100т, ал.4, във вр. ал.1, изр.1, пр. 1 от ЗППЦК. Въз основа на АУАН на 29.04.2021 г. е постановено оспореното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването за противоречие с целите на закона, посочени в чл.12 ЗАНН. Нарушението е установено по несъмнен начин и с налагането на наказание на дружеството в рамките на предвидения от закона размер се въздейства предупредително и превъзпитателно както спрямо нарушителя, така и спрямо

останалите физически и юридически лица. При определяне размерът на имуществената санкция са спазени изискванията на чл.27 ЗАНН като административнонаказващият орган е дал обоснована преценка на всяко едно от смекчаващите или отегчаващите отговорността обстоятелства.

Неоснователен е и доводът за приложение на чл.28 ЗАНН. В тази насока районният съд е изложил подробни и убедителни аргументи, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да приповтаря. Следва да се имат предвид обществените отношения, защитата на които се гарантира. Нарушението не разкрива признаците по § 1, т.4 от ДР на ЗАНН за незначителност на вредните последици, нито може да се характеризира като такова с явно незначителна степен на обществена опасност съгласно §1, т.5 ДР на ЗАНН. Именно значимостта на засегнатите обществени отношения обосновават правилността на изводите на въззивния съд за липсата на предпоставки за приложението на чл.28 ЗАНН.

Наложено наказание не се явява явно несправедливо, тъй като имуществената санкция е в минималния размер, предвиден в чл. 221а, ал.2, т.1 ЗППЦК.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК съдът дължи произнасяне по претенцията на ответника за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63д, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, X-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1063 от 22.11.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 7939/2021 г. от СРС – НО,110-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :